

Arrest

nr. 176 660 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. GADEYNE *loco* advocaat T. DE VRIENDT en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 8 oktober 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 13 oktober 2015 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 9 mei 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Kachara (district Khewa, provincie Nangarhar). U bent een Pashtoen van etnische origine. U bent nooit naar school gegaan en bent dus analfabeet gebleven.

U werkte sedert enkele jaren als taxichauffeur. U reed van Jalalabad (Nangarhar) naar Asadabad, hoofdstad van de provincie Kunar. Op een dag heeft u gezien hoe Taliban een bom langs de weg verstopten. U lichtte de politie in en die kwam ter plaatse. De Taliban hebben u gezien in het bijzijn van de politie en wisten dat u hen verraden had. Er volgde een dreigbrief. Een paar dagen na die dreigbrief werd uw vader door de Taliban meegenomen. Hij werd enkele dagen vastgehouden en bekende dat u diegene was die aan de politie had gerapporteerd. Hierna volgden nog enkele dreigbrieven. Daarop heeft u besloten dat u niet meer veilig was en dat u Afghanistan maar beter kon verlaten. Via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Kroatië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland bent u naar België gekomen. U was ongeveer negen maanden onderweg. Op 13 oktober 2015 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet naar Afghanistan terug te kunnen waar u door de Taliban bedreigd wordt. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u enkele documenten neer. Het betreft uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), uw rijbewijs en drie dreigbrieven van de Taliban. Op 2 februari 2016 heeft u nog bijkomende stukken aan het CGVS overgemaakt, meer bepaald foto's waarop u in Afghanistan te zien bent, een kopie van uw verkiezingskaart en de enveloppe waarin uw andere documenten werden verstuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Afghanistan gewoond heeft. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt de Afghaanse kalender te hanteren. Zo weet u niet dat de maand qaus na aqrab komt (CGVS, p.5), kan u niet verduidelijken in welke maand van welk jaar u Afghanistan zou hebben verlaten (CGVS, p.5) noch kan u zeggen welk jaar het nu is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, p.9). Verder meent u dat u dertien jaar oud was in 1394 (CGVS, p.9), terwijl het op het moment van het gehoor nog steeds 1394 is. U blijkt ook te denken dat de eerste maand van het Afghaanse jaar (hamal) samenvalt met januari (CGVS, p.11), terwijl 1 hamal overeenkomt met 21 maart. U argumenteert telkens dat u dergelijke zaken niet weet omdat u ongeletterd bent. Echter, dat u de westerse kalender wel vlot gebruikt omdat u dit tijdens een verblijf van vijf maanden in Turkije zou hebben geleerd (CGVS, p.5), is in dit opzicht zeer merkwaardig. Voorts beweert u van het district Khewa afkomstig te zijn maar is het u niet bekend dat dit district veelal Kuz Kunar wordt genoemd. U stelt dat Khewa en Kuz Kunar afzonderlijke districten zijn en dat Kuz Kunar tot de provincie Kunar behoort (CGVS, p.5,6), wat door alle bronnen wordt tegengesproken. Dit is bijzonder opmerkelijk. Uw geografische kennis van de regio waar u altijd zou hebben gewoond, maakt overigens een ingestudeerde indruk. Zo kan u zelf wel een aantal dorpen rond Kachara opsommen maar van Lamtak, eveneens op nabije afstand, heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.6). Yaseen Kalay ligt volgens u in

Shegi (CGVS, p.7), hoewel de informatie toch aantoonde dat er een duidelijke afstand is tussen beide dorpen. Qalay Shahi, ten noorden van het districtscentrum en gelegen langs de weg naar Asadabad, situeert u dan weer verkeerdelijk in het district Dara-i Nur (CGVS, p.7). Uw verklaringen over het dorp overtuigen ook niet. De naam van de school daar bent u vergeten (CGVS, p.7). De informatie geeft voorts aan dat de mensen van uw dorp bij de verkiezingen in de moskee gingen stemmen. U blijft evenwel volhouden dat de stemming in de school gebeurde (CGVS, p.18). Wat de verkiezingen betreft, stelt u eerst dat u twee stemkaarten heeft gehad. U zegt dat een van die kaarten dateert van de verkiezingen waarbij Karzai een tweede keer verkozen geraakte. Als het CGVS opmerkt dat die verkiezingen dateren van 2009, toen u amper zestien jaar oud kan zijn geweest en dus niet stemgerechtigd, wijzigt u uw verklaringen en zegt u dat u maar één stemkaart had (CGVS, p.18). Geconfronteerd met de vaststelling dat u uw relaas wijzigt, stelt u louter een vergissing te hebben gemaakt (CGVS, p.18). Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in uw beweerd regio van herkomst evenmin kan overtuigen. Zo weet u niets over de activiteiten van de u nochtans bekende commandant Gul Karim (CGVS, p.22). Ook over Hazrat Ali en volgens een bron "the only power that really mattered in Jalalabad", zegt u niets meer te weten dan dat hij voor de overheid werkt en hoofd is van shura's (CGVS, p.23). Namen van belangrijke krijgsheren en opstandelingen als Younus Khalis (leider van Hezb-e Islami Khalis dat ooit de controle had over de provincie Nangarhar), diens zoon Anwarul Haq (voormalig leider van het Tora Bora Front), Jalaluddin Haqqani (leider van het terroristische Haqqani Netwerk) en Gulbuddin Hekmatyar (de leider van Hezb-i Islami dat nog steeds actief is), zeggen u niets of kan u niet situeren (CGVS, p.21-23). Als u gevraagd wordt naar namen van leiders van de mujahedin, antwoordt u er geen enkele te kennen (CGVS, p.23). Voorts gevraagd naar bekende commandanten in uw eigen regio herinnert u zich slechts Haji Akram maar weet u dan weer niet of die vroeger voor de mujahedin actief zou zijn geweest (CGVS, p.24). Verder is het zeer opmerkelijk dat u geen enkele naam kent van een van de talrijke mujahedinggroeperingen die in Afghanistan en in uw regio actief zijn geweest (CGVS, p.21). Van de groepering Jamiat-e Islami heeft u nog nooit gehoord en Hezb-e Islami, de partij van Hekmatyar met ruime aanhang onder de Pashtounse bevolking, is volgens u niets anders dan de Taliban (CGVS, p.21). Burhanuddin Rabbani, volgens u een Talib (CGVS, p.22) hoewel hij een voormalig president van Afghanistan is die door de Taliban werd vermoord, kent u duidelijk niet. Verder zijn ook Mojaddidi (eveneens ooit president van Afghanistan en in de jaren daarna een invloedrijk politicus) en Dostum (running mate van Ashraf Ghani en nu vice-president van Afghanistan) u niet bekend (CGVS, p.23). Dat u zeer weinig over de recente politieke geschiedenis of huidige situatie in Afghanistan weet, is opnieuw een opmerkelijke vaststelling en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerd herkomst uit Afghanistan verder. Het zijn immers onder andere deze politieke leiders, partijen en (voormalige) krijgsheren, wier naam alom bekend is, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald. De neergelegde documenten vermogen de geloofwaardigheid van uw beweerd herkomst niet te herstellen. Uw taskara en rijbewijs kunnen uw identiteit en herkomst slechts staven bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. De bij het administratief dossier gevoegde informatie geeft aan dat frauduleuze Afghaanse (identiteits)documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn. De stemkaart kan evenmin overtuigen. Gezien uw inconsistente verklaringen over uw eigen stemkaart(en) en onjuiste verklaringen in verband met de verkiezingen zoals deze in uw dorp werden georganiseerd, kan aan dit document geen enkele waarde worden gehecht. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw herkomst uit Afghanistan, kan ook aan de dreigbrieven geen waarde worden gehecht. De foto's die u toonde en waarop u te zien bent, werden volgens u genomen toen u de familie van uw moeder in Abdul Khail (Kuz Kunar) ging bezoeken (CGVS, p.13). Dat u naar daar ging om er het overlijden van uw oma te herdenken (CGVS, p.13), betekent nog niet dat u er ooit gewoond heeft. De foto's die u na het gehoor heeft doorgemaild, tonen u naast een voertuig. Uit de foto's blijkt niet dat deze in uw beweerd regio van herkomst genomen zijn. Bovendien leveren ook deze foto's geen bewijs voor uw verblijf in Kachara. De enveloppe toont aan dat de documenten vanuit Islamabad (Pakistan) werden opgestuurd. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khewa gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerd regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khewa heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 29 januari 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.9,19). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Kachara in het district Khewa.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Ter terechtzitting legt verzoeker bijkomende stukken neer, zonder dat deze vergezeld gaan van een aanvullende nota, met name een originele verkiezingskaart, een kopie van de originele identiteitskaart van zijn vader, 4 kleurenfoto's, een kopie van de identiteitskaart van zijn grootvader en een verklaring van zijn vader die werd bevestigd door de Malik, samen met de enveloppe waarin dit alles vanuit Afghanistan met de post zou zijn verstuurd.

2.2. De vertegenwoordigster van de verwerende partij vraagt ter terechtzitting om de neergelegde stukken uit de debatten te weren, maar zij duidt geen bepaling of beginsel aan die de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zouden beletten op deze stukken acht te slaan.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur. Na een theoretische uiteenzetting geeft verzoeker de motieven weer uit de beslissing waarin wordt gesteld dat hij niet geloofwaardig heeft gemaakt dat hij in Afghanistan gewoond heeft. Verzoeker benadrukt dat hij altijd zeer correct en eerlijk is geweest over zijn land van herkomst en zijn vluchtroute en dat hij op alle vragen eerlijk heeft geantwoord. Hierbij geeft hij telkens korte fragmenten weer uit het gehoorverslag en formuleert hij een kritiek daarop. In de eerste plaats gaat verzoeker in op zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender. Verzoeker wijst erop dat hij analfabeet is en nooit naar school is geweest en dat hij bepaalde vragen wel correct heeft beantwoord. Het feit dat hij de westerse kalender wel vlot kan gebruiken, is volgens verzoeker allerm minst merkwaardig aangezien hij dat in Turkije geleerd heeft en dat hij in België naar school gaat.

Met betrekking tot zijn geografische kennis van zijn regio van herkomst geeft verzoeker fragmenten uit het gehoor weer waaruit volgens hem blijkt dat hij wel degelijk de meerderheid van de plaatsen weet liggen. Verzoeker wijst erop dat de onduidelijkheid betreffende het district Khewa, waarvan hij zelf afkomstig is, te wijten is aan het feit dat hij de vraag compleet verkeerd begrepen had. Volgens verzoeker heeft hij nooit gezegd dat dit twee aparte districten zouden zijn. Hij wijst ook op het gegeven dat hij andere districten wel kende. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal zich focust op de foutieve antwoorden en geen rekening houdt met de juiste antwoorden. Wat de school in het dorp Kachara betreft, geeft verzoeker toe dat hij niet op de naam van de school kon komen, maar dat dit de K. S. S. was toen hij Afghanistan verliet en nu de K. H. S. Aangaande de verkiezingen bevestigt verzoeker zijn eerdere verklaringen dat de mensen dienden te gaan stemmen in de school en niet in de moskee. Verzoeker meent dat het misverstand betreffende het aantal stemkaarten te wijten was aan de stress en de druk en dat het onjuist is dat wordt beweerd dat hij eerst zou hebben verklaard dat hij 2 stemkaarten had omdat verzoeker in de war was omwille van de jaartallen. In zijn middel verduidelijkt verzoeker dat hij slechts 1 kaart had voor de meest recente verkiezingen van 2014, maar dat hij nooit is gaan stemmen omdat hij mensen van het dorp vervoerden die wilden gaan stemmen. Betreffende de politieke situatie in Afghanistan benadrukt verzoeker dat hij ongeletterd is en zich mede omwille van zijn jonge leeftijd eigenlijk nooit heeft geïnteresseerd in dergelijke zaken. Het enige contact dat verzoeker had met de buitenwereld, was via de radio waarop hij sporadisch de actualiteit volgde. Volgens verzoeker moet er redelijkheid aan de dag gelegd worden, waarbij hij erop wijst dat hij wel degelijk een aantal belangrijke politieke figuren kende en het dus onjuist is waar wordt gesteld dat hij niets weet van de 'nochtans bekende' commandant 'Ghul Karim'. Tijdens het gehoor werd niet gevraagd naar de politieke activiteiten van deze man waardoor men verzoeker, zo stelt hij, moeilijk kan verwijten hierover niets te weten. Aangaande de Mudjaheddin beweert verzoeker dat de vraagstelling onduidelijk was, zodat hij niet wist welke leiders van de Mudjaheddin werden bedoeld. Verzoeker acht de redenering van de tegenpartij kort door de bocht omdat hij bepaalde figuren wel kende en er rekening moet worden gehouden met het feit dat hij analfabeet is en reeds op jonge leeftijd zijn land van herkomst heeft verlaten.

Met betrekking tot de neergelegde documenten, waaronder zijn taskara, rijbewijs en dreigbrieven, waaraan achteraf nog de stemkaart, foto's en de envelop werden toegevoegd, stelt verzoeker dat hij niet inziet waarom aan deze documenten geen belang wordt gehecht zoals "*in andere, gelijkaardige dossiers*". Verzoeker merkt ook op dat het onjuist is dat de enveloppe vanuit Islamabad in Pakistan zou zijn verstuurd omdat er duidelijk te lezen staat dat deze vanuit Jalalabad, Afghanistan, zou zijn verzonden en er een stempel opstaat "*Kabul Aryana Speedy Post*".

Volgens verzoeker wordt door de verwerende partij voorbijgegaan aan de zaken die hij wel (her-)kende uit zijn land van herkomst, zoals de waarde van 1 jerib land, de plaatsen die hij tegenkwam op zijn dagelijkse route, zijn Afghaanse telefoonnummer en het nummer van de politie dat hij opbelde ingevolge de ontdekking van het plaatsen van de mijn. Verzoeker wijst in dit verband op de passage uit het gehoor, waarin hij een gedetailleerd verslag geeft van de omstandigheden waarin dit gebeurde. Hij wijst tevens op de plaatsen die hij wel in Jalalabad kon situeren, waarover volgens hem in de beslissing niets kan worden teruggevonden. Bij de beoordeling moet, zo betoogt verzoeker, rekening worden gehouden met alle elementen en antwoorden en mag er niet worden gefocust op de zogenaamde 'foutieve' antwoorden.

Verzoeker brengt in herinnering dat hij een gedetailleerd verhaal heeft verteld, terwijl de verwerende partij op basis van het ongeloofwaardig karakter van zijn afkomst uit Afghanistan meent dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas, zonder na te gaan of er een gegronde vrees voor vervolging bestaat of een reëel risico op ernstige schade. Alle burgers in Afghanistan, zo vervolgt verzoeker, leven in angst voor de Taliban en hij wijst erop dat zijn vader reeds werd meegenomen en gefolterd door de Taliban, dat ze nog verschillende dreigbrieven stuurden en dat ze nog steeds op zoek zijn naar hem. Volgens verzoeker is de verwerende partij onzorgvuldig te werk gegaan en werd hem ten onrechte de vluchtelingenstatus geweigerd. Omwille van de activiteiten van de Taliban is er, zo besluit verzoeker, wel degelijk sprake van een gegronde vrees voor vervolging.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5, §3, van de vreemdelingenwet.

In zijn tweede middel gaat verzoeker in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker herhaalt dat hij wel degelijk afkomstig is uit Afghanistan, waarbij hij stelt dat zijn taskara en zijn nationaal rijbewijs voorligt en dat hij, behoudens 5 maanden in Turkije tijdens zijn vlucht, steeds in Afghanistan heeft gewoond. Na artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te hebben geciteerd beweert verzoeker dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst geconfronteerd dreigt te worden met de dood en onmenselijke behandelingen. Volgens verzoeker is de situatie nergens in Afghanistan, ook niet in de regio Jalalabad waarvan verzoeker afkomstig is, veilig te noemen en zijn de geweldplegingen en incidenten, waarbij ook gewone burgers het slachtoffer worden, niet meer bij te houden. In dit verband citeert verzoeker de Engelstalige versie van het door het 'Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation' (ACCORD) op <http://www.ecoi.net/> samengestelde overzicht van uittreksels uit rapporten die betrekking hebben op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Verzoeker besluit dat het aantal aanslagen en burgerslachtoffers het laatste jaar (2014) verontrustend zijn gestegen waardoor hij bij terugkeer in een 'warzone' zou worden gedropt en zich zou moeten beredderen, hetgeen duidelijk in strijd is met artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In het kader van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet oppert verzoeker dat nergens in de beslissing wordt gemotiveerd op welke wettige en veilige manier verzoeker zich toegang zou kunnen verschaffen tot een veilig deel van het land, omdat een dergelijke mogelijkheid gewoonweg niet bestaat. Verzoeker verwijst hierbij naar het 'EASO-rapport' uit het administratief dossier, naar het 'COI-rapport', naar een rapport van 'Human Rights Watch' en van 'Amnesty International' en naar de *guidelines* van het UNHCR van 2013. Volgens verzoeker is de veiligheidssituatie in Afghanistan na 2014 nog meer verslechterd, hetgeen volgens hem blijkt uit de stijging van het aantal veiligheidsincidenten en de hoge erkenningsgraad. Gezien het profiel van verzoeker als jonge Afghaan is de kans reëel dat hij gerekruteerd en ontvoerd zal worden of slachtoffer zal worden van de terreur.

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie toe van het gehoorverslag, een internetartikel van 'NRC' van 18 april 2015 over een aanslag van IS in Jalalabad en een internetartikel van de 'volkskrant' over een zelfmoordaanslag in Jalalabad van 17 januari 2016 (Verzoekschrift, bijlagen 3-5).

3.2. Beide door verzoeker aangevoerde middelen worden hieronder gezamenlijk behandeld.

3.3. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven van de beslissing en haar besluit.

3.4. De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op

werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bovendien moet de overheid de gegevens die in rechte en in feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen. Een beslissing schendt de materiële motiveringsplicht wanneer de motieven waarop ze steunt onjuist of onwettig zijn of de beslissing niet kunnen dragen (RvS 29 april 2013, nr. 223.313).

3.5. De bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, vindt haar grondslag in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal stipt in hoofdzaak aan dat verzoeker niet heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht omdat er geen geloof kon worden gehecht aan het feit dat verzoeker in Afghanistan zou hebben gewoond. In de eerste plaats wordt opgemerkt dat verzoeker niet in staat is de Afghaanse kalender te hanteren. Vervolgens werd vastgesteld dat verzoeker de gebruikelijke naam van het district waarvan hij afkomstig beweert te zijn, niet schijnt te kennen en dat de geografische kennis van zijn regio van herkomst een ingestudeerde indruk vertoont. Tevens bleken de verklaringen van verzoeker over zijn dorp en het verloop van de verkiezingen niet overtuigend en weet hij blijkbaar zeer weinig van de recente politieke geschiedenis van Afghanistan. De documenten die verzoeker had neergelegd, zo vervolgt de bestreden beslissing, zijn niet van aard om de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst te herstellen om volgende redenen: zijn verklaringen zijn niet geloofwaardig, frauduleuze Afghaanse identiteitsdocumenten zijn gemakkelijk te verkrijgen, verzoeker legde inconsistente verklaringen over zijn stemkaart en de verkiezingen af, de foto's vormen geen bewijs van zijn verblijf in Kachara en de neergelegde documenten werden vanuit Pakistan verzonden. De commissaris-generaal besluit dat, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit het district Khewa, er evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich in deze regio zouden hebben voorgedaan.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt gewezen op verzoekers gebrekkige medewerking om een correct zicht te bieden op zijn concrete leefsituatie en werkelijke streek van herkomst. Omwille van het feit dat verzoeker de ware toedracht op dit punt bewust verzwijgt, kunnen er in zijn hoofdtegenwoordel geen elementen worden weerhouden die wijzen op een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

3.6. De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land en de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Van iemand die zich vluchteling verklaart mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij een degelijke kennis heeft van zijn land van herkomst (RvS 22 januari 2003, nr. 114.826). In zijn middel beweert verzoeker dat hij steeds correct en eerlijk is geweest bij het beantwoorden van de vragen. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker zijn geboortedatum, noch zijn geboortjaar kent en beweert dat op zijn taskara vermeld zou staan dat hij 13 jaar oud was in het jaar 1394 (2015 volgens Gregoriaanse kalender), (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS 29 januari 2016, p. 8-9; AD, stuk 11, Landeninformatie, Afghaanse kalender), terwijl de taskara dateert van 1387 (2008 volgens Gregoriaanse kalender) (*Ibid.*, p. 17). Verzoeker lijkt niet te weten of zijn handtekening op dit document prijkt (*Ibid.*, p. 3) en kon niet preciseren in welke maand hij Afghanistan verlaten had (*Ibid.*, p. 5). Hij bleek niet bij machte aan te geven welk jaar het nu is in Afghanistan (*Ibid.*, p. 9) en gaf met zoveel woorden toe dat hij de Afghaanse kalender niet kent (*Ibid.*, p. 9). Verzoeker wijt in zijn middel zijn onvermogen om de Afghaanse kalender te gebruiken aan zijn ongeletterdheid en zijn gebrek aan scholing. Verzoeker houdt vol dat hij de waarheid vertelt, maar gaat eraan voorbij dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat hij, die zijn hele leven in Afghanistan zou hebben gewoond, geen enkele notie heeft van de Afghaanse kalender, terwijl hij er, ondanks zijn ongeletterdheid, blijkbaar wel in slaagt de westerse kalender foutloos te hanteren als gevolg van zijn passage in Turkije gedurende enkele maanden, en niet aantoon dat hij daar wel scholing zou hebben genoten.

3.7. Van asielzoekers mag evenwel verwacht worden, zelfs wanneer ze slechts over een lage scholingsgraad beschikken, dat ze op elementaire kennisvragen kunnen antwoorden (RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Verzoeker kan niet dienstig voorhouden dat hij de vragen over het district Khewa verkeerd begrepen zou hebben, zoals hij in zijn verzoekschrift voorhoudt. Aanvankelijk verklaarde verzoeker immers uitdrukkelijk dat Khewa geen andere naam heeft (AD, stuk 4, gehoorverslag 29 januari 2016, p. 3), terwijl hij daarna aangaf dat Kuz Kunar vroeger bij Khewa was, maar nu apart is (*Ibid.*, p. 5). Uit het interview blijkt dat het de 'protection officer' was die verzoeker erop wees dat het om één district ging, zoals ook blijkt uit de landeninformatie (AD, stuk 11, Landeninformatie, Kuz Kunar Khewa), terwijl verzoeker zich afvroeg waarom er dan twee namen werden gebruikt (AD, stuk 4, gehoorverslag 29 januari 2016, p. 6). Verzoeker beweerde ook dat het district Kuz Kunar niet langer tot

de provincie Nangarhar behoort, maar tot de provincie Kunar (*Ibid.*, p. 6). Uit de antwoorden blijkt in elk geval dat verzoeker niets afweet van het district waarvan hij beweert afkomstig te zijn, maar hieruit kan geenszins worden afgeleid dat hij de vragen verkeerd zou hebben begrepen. Het feit dat hij een aantal andere districten en dorpen wel kon opsommen kan zijn manifeste onwetendheid over de benamingen van zijn district niet rechtvaardigen. Verzoekers opsomming vertoont een ingestudeerd karakter, want hij had blijkbaar van het dorp Lamtak nog nooit gehoord en situeerde bepaalde andere dorpen volkomen verkeerd (*Ibid.*, p. 6). Wat zijn geboortedorp Kachara betreft, bleek verzoeker de naam van de school vergeten te zijn. Door thans in zijn middel zijn verklaringen te corrigeren en erop te wijzen dat deze school de “K. S. S.” was toen hij Afghanistan verliet en nu “K. H. S.”, terwijl hij tijdens het gehoor aanvankelijk stelde dat de school “K. P. S.” heette (*Ibid.*, p. 7), slaagt hij er niet in te overtuigen dat hij hier ooit school gelopen zou hebben.

3.8. Verzoeker beweert dat de commissaris-generaal zich focust op de foutieve antwoorden. Verzoeker toont echter geenszins aan dat de antwoorden die hij wél kon geven doorleefd van aard zijn en aantonen dat hij werkelijk uit Afghanistan afkomstig zou zijn. De commissaris-generaal wijst er immers in de beslissing uitdrukkelijk op dat de *“geografische kennis van de regio waar u altijd zou hebben gewoond, (...) overigens een ingestudeerde indruk (maakt)”*. De commissaris-generaal beschikt over een discretionaire beoordelingsvrijheid en ging geenszins onredelijk te werk door op grond van de verklaringen ernstig te twifelen aan verzoekers werkelijke herkomst en verblijf in Afghanistan.

3.9. Aangaande zijn verkiezingskaarten verklaarde verzoeker duidelijk dat er zowel 5 jaar geleden als recent verkiezingen waren (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS 29 januari 2016, p. 17) en bevestigde hij uitdrukkelijk dat hij een kaart had voor de verkiezingen toen Karzai voor de tweede keer president werd en dat hij *“nog een andere kaart had voor de presidentsverkiezingen”* (*Ibid.*, p. 18). Verzoeker houdt in zijn middel voor dat dit een misverstand was dat aan stress te wijten zou zijn, hetgeen weinig overtuigend overkomt. Bovendien blijft verzoeker ook in zijn middel volhouden dat er in zijn dorp in de school werd gestemd, terwijl uit de aan het dossier toegevoegde landeninformatie blijkt dat dit in de moskee gebeurde (AD, stuk 11, Landeninformatie, github.com, developmentseed/af-polling-search). In elk geval blijkt dat de verklaringen van verzoeker elke bewijskracht van de neergelegde kieskaart (AD, stuk 10, Documenten, kieskaart) teniet doen.

3.10. Het administratief dossier bevat uitgebreide informatie over een hele reeks sleutelfiguren uit de Afghaanse politiek (AD, stuk 11, Landeninformatie, Sibghatullah Mojaddedi, Mohammed Zaman, Who's who in Afghanistan, Hazrat Ali, Hizb-i-Islami Khalis en Haqqani Network). Aangezien verzoekers asielrelaas gebaseerd is op het feit dat hij aangifte deed van het plaatsen van een bom door Taliban-leden langs de kant van de weg (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS p.14-15), mag van hem worden verwacht dat hij uitleg kan geven bij enkele belangrijke figuren binnen zijn provincie en deze naar behoren kan situeren binnen de ruimere Afghaanse context. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker bijzonder vage verklaringen aflegt over de activiteiten van Gul Karim en over Hazrat Ali, die nochtans tot de grote machthebbers in de provincie Nangarhar behoren (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS 29 januari 2016, p. 22-23). Verzoeker heeft blijkbaar nooit gehoord van de krijgsheren Younus Khalis, Anwarul Haq, Jalaluddin Haqqani en Gulbuddin Hekmatyar (*Ibid.*, p. 22-23). Ook van mudjahiddin-groeperingen leek verzoeker nog nooit te hebben gehoord (*Ibid.*, p. 21) en hij kent geen enkele leider hiervan (*Ibid.*, p. 22). Verzoeker bestempelt de voormalig president van Afghanistan Burhanuddin Rabbani als een talib, hoewel hij net door de Taliban werd omgebracht (*Ibid.*, p. 22). Ook de belangrijke Afghaanse politici Sibghatullah Mojaddidi en Abdul Rashid Dostum zijn hem onbekend (*Ibid.*, p. 23). In zijn middel tracht verzoeker zijn ongeletterdheid, zijn jonge leeftijd en zijn gebrek aan interesse in te roepen ter vergoelijking van zijn totale gebrek aan parate kennis betreffende de strekkingen in Afghanistan en hun vertegenwoordigers. Het feit dat hij de naam van bepaalde personen wel (her-)kende, betekent niet dat hij in staat bleek om enigszins te schetsen tot welke groepering of strekking deze behoorden, hetgeen wel mag worden verwacht aangezien hij de personen die hij langs de kant van de weg zag, blijkbaar als taliban-leden kon identificeren. Het feit dat er hem niet uitdrukkelijk naar werd gevraagd biedt geen afdoende verklaring voor het niet vermelden van bepaalde gegevens (cf. RvV 20 mei 2005, nr. 144.744). Uit het gehoorverslag blijkt niet dat de vragen die over de Mudjahiddin werden gesteld, onduidelijk waren, zodat verzoeker deze onduidelijkheid niet als rechtvaardiging kan inroepen voor zijn onwetendheid. Verzoeker verklaarde immers dat hij zowel thuis als in zijn auto een radio had en op die manier toegang had tot informatie over zijn land (*Ibid.*, p. 22-23), zodat van hem redelijkerwijs een meer uitgebreide kennis mocht worden verwacht.

3.11. In zijn middel wijst verzoeker erop dat hij de waarde kende van 1 jerib land, dat hij een aantal plaatsen op zijn dagelijkse route en in de stad Jalalabad kon opnoemen en dat hij zijn Afghaanse

telefoonnummer en het nummer van de politie kende. Verzoeker blijft echter in gebreke om aan te duiden op welke wijze deze gegevens zouden aantonen dat verzoeker werkelijk afkomstig is uit Afghanistan en hier daadwerkelijk zou hebben gewoond. Deze elementen hebben geen betrekking op de kern van zijn asielrelaas en zijn niet van aard om een ander licht te werpen op de overwegingen uit de beslissing, zodat het niet onredelijk overkomt dat deze niet uitdrukkelijk worden vermeld.

3.12. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie blijkt duidelijk dat alle mogelijke documenten frauduleus kunnen en worden aan- en nagemaakt in Afghanistan, waardoor documenten, afkomstig uit Afghanistan, volstrekt onbetrouwbaar zijn (AD, stuk 11, Landeninformatie, COI Focus, Afghanistan, Corruptie en valse documenten, 27 juni 2013). In weerwil van verzoekers beweringen wordt er in zijn dossier op een gelijkaardige manier omgesprongen met de neergelegde stukken als in andere Afgaanse dossiers. Aangezien aan documenten slechts bewijswaarde kan worden gehecht indien deze worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, bezitten de neergelegde taskara, het rijbewijs en de foto's van verzoeker bitter weinig bewijskracht. Er is geen rechtsregel die voorschrijft dat aan geschreven stukken meer bewijswaarde moet worden toegekend dan aan de verklaringen van een asielzoeker (RvS 1 december 2011, nr. 216.653). Bij verwerping dient de Raad niet aan te tonen dat de voorgebrachte bewijsstukken vals zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom ze naar zijn oordeel onvoldoende bewijskracht bezitten (RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Zoals in de bestreden beslissing wordt aangegeven, doet het feit dat de documenten vanuit Islamabad werden opgestuurd, verder afbreuk aan hun bewijswaarde. Verzoeker beweert in zijn middel dat deze laatste vaststelling onjuist zou zijn. Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat op de enveloppe, waarmee de stukken op 23 november 2015 werden verzonden, een logo en een stempel prijken van 'KASP', hetgeen zou staan voor Kabul Aryana Speedy Post en dat er een aantal Afgaanse steden vermeld worden, met name Kabul, Jalalabad, Kandahar, Hirat en Mazar-i-Sharif (AD, stuk 10, Documenten, enveloppe). Er staat ook een handgeschreven vermelding op "Jalalabad City Afghanistan" en een nummer. Nochtans blijkt uit de officiële verzendingsgegevens van 'DHL-express worldwide' dat de enveloppe vanuit Islamabad in Pakistan naar Sijsele werd verzonden. Het gegeven dat de enveloppe vanuit Jalalabad zou zijn verzonden, vindt geen steun in het administratief dossier.

3.13. In weerwil van zijn beweringen, is verzoeker er hoegenaamd niet in geslaagd de pertinente overwegingen uit de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen of aannemelijk te maken dat hij werkelijk afkomstig zou zijn uit het dorp Kachara, in het district Khewa, in de provincie Nangarhar. De commissaris-generaal concludeerde op grond van *"de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan"* dat er *"evenmin enig geloof (kan) worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khewa heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."*

3.14. De door verzoeker ter terechtzitting neergelegde verkiezingskaart, een kopie van de originele identiteitskaart van zijn vader, 4 kleurenfoto's, een kopie van de identiteitskaart van zijn grootvader en een verklaring van zijn vader die werd bevestigd door de Malik, zijn ook niet van aard om zijn herkomst uit Kachara aannemelijk te maken. Met betrekking tot de verkiezingskaart, de kopieën van de identiteitskaarten van verzoekers vader en zijn grootvader en de verklaring die door de Malik werd bevestigd, merkt de Raad in de eerste plaats op dat hij op grond van artikel 8 van koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet verplicht is de stukken, die niet voorzien zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, in overweging te nemen (RvS 11 maart 2009, nr. 4.111 (c)). De neergelegde identiteitskaarten zijn bovendien slechts kopieën, terwijl aan een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Met betrekking tot de verkiezingskaart en de handgeschreven verklaring kan wederom worden verwezen naar de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, waaruit blijkt dat documenten afkomstig uit Afghanistan volstrekt onbetrouwbaar zijn (AD, stuk 11, Landeninformatie, COI Focus, Afghanistan, Corruptie en valse documenten, 27 juni 2013), waardoor deze stukken niet als bewijs worden aanvaard. Wat de neergelegde kleurenfoto's betreft, stelt de Raad vast dat 3 van de 4 neergelegde foto's een groep van 3 jonge kinderen afbeelden, die in 2 gevallen vergezeld zijn van (dezelfde ?) volwassen man. Op de vierde foto staat een jongeman die poseert voor een appartementsgebouw. Deze foto's bevatten geen enkele informatie over de personen die worden afgebeeld, noch over de plaats waar of op het

tijdstip waarop zij zijn genomen, zodat deze onmogelijk de herkomst van verzoeker of de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas aannemelijk kunnen maken. De Raad brengt in herinnering dat documenten slechts bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen *in casu* niet het geval is. Ook de enveloppe, waaruit kan worden afgeleid dat bepaalde stukken op 24 mei 2016 vanuit Afghanistan zouden zijn verzonden, doet hieraan geen afbreuk.

3.15. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *“Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen”*. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 218). Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b), van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, <http://curia.europa.eu>). Zoals *supra* reeds aangehaald, komt verzoeker, gelet op het ongeloofwaardig karakter van zijn herkomst uit Afghanistan in het algemeen en zijn asielrelaas in het bijzonder, niet in aanmerking voor de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226). In de bestreden beslissing wordt in dit verband gewezen op het feit *“dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo’n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.”* Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen in zijn regio van herkomst.

3.16. In zijn tweede middel gaat verzoeker uitvoerig in op de veiligheidssituatie in Afghanistan en de verslechtering ervan sedert 2014. De Raad stelt echter vast dat de door verzoeker geciteerde landeninformatie slechts dienstig kan worden aangevoerd indien verzoeker zijn werkelijke herkomst en verblijf in Afghanistan aannemelijk zou maken, zodat kan worden beoordeeld of er in hoofde van verzoeker bij terugkeer al dan niet een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet en zo ja, of hij over de mogelijkheid beschikt om zich in een regio te vestigen waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is. In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn middel voorhoudt, wordt hieromtrent wel degelijk gemotiveerd in de bestreden beslissing.

3.17. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 3 van het EVRM, noch van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4 of 48/5, §3, van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal kennelijk onredelijk te werk zou zijn gegaan bij de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Er is geen sprake van een schending van de motiveringplicht of het redelijkheidsbeginsel.

Beide aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN